

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Boligproblematikken er hverken i forhold til herboende eller i forhold til asylsøgere blevet anderledes, og den er ej heller blevet forstærket med det her lovforslag. Tværtimod vil boligpolitikken blive løst med de boligpolitiske tiltag, der vil komme fra denne her regering. Da vi samtidig har registreret, at der er kommet færre flygtninge/indvandrere til landet, vil presset ikke blive større, men vil tværtimod blive af-dæmpet.

Vurderingen vil være den samme. Hvad enten det er en herboende, eller det er en ny asylsøger, der søger en bolig, vil man vurdere det efter, hvor stort behovet er i forhold til forskellige elementer, eksempelvis børn, psykosomatiske problemer osv., osv.

Med hensyn til betalingen af huslejen er det jo derfor, man lægger vægt på, at der bliver opført flere almennyttige boliger, således at der bliver boliger til dem, der ikke har de store indtægter.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Søren Søndergaard for sin tredje og dermed sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Er det Venstres opfattelse, at den pris, almennyttige boliger koster, er en pris, der kan dækkes inden for det budget, som man har besluttet, at en flygtning skal kunne leve for med de nye regler?

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Jeg ved ikke, om hr. Søren Søndergaard havde forestillet sig, at man skulle have billigt barakbyggeri til flygtninge/indvandrere. Det, vi kan tilbyde, er en almennyttig bolig, og så må man i de enkelte tilfælde se, hvordan huslejen kommer til at hænge sammen i forhold til de økonomiske midler, flygtninge/indvandrere har til rådighed.

Kl. 13.15

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Anne-Marie Meldgaard som ordfører.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg vil gerne starte med at bede ministeren om at sørge for, at høringssvarene i fremtiden kommer over så betids, at man kan nå at læse dem, inden vi har første behandling. Ellers vil vi fremover søge udsættelse af førstebehandlinger.

Men til forslaget: Lovforslag nr. L 21 indeholder en masse småændringer af forskellige love på integrationsområdet, som kun har det formål på at rationalisere det 3-årige integrationsprogram. En rationalisering betyder at gøre det samme lidt billigere eller lidt hurtigere, og vi kunne såmænd godt have tænkt os, at regeringen ville gøre lidt mere lidt hurtigere i denne her sag.

Da vi vedtog integrationsloven i 1998, var den den første af sin slags, og den var på det tidspunkt et godt bud på en løsning på de problemer, flygtninge og indvandrere støder ind i, når de kommer til Danmark. På den anden side har det vist sig, at integrationen stadig ikke fungerer godt nok. Indvandrerne vinder stadig væk ikke fodfæste på det danske arbejdsmarked, og den kulturelle og medmenneskelige integration er minimal.

Da vi i 1998 indskrev, at loven her skulle revideres i 2002, var det nok noget mere omsiggribende end det her, vi havde tænkt os. En regering, som har vundet et valg ved at lave overbudspolitik på udlændingområdet, burde efter Socialdemokraternes mening gå meget mere konstruktivt til værks end det, vi ser her i revisionsforslaget. Men der er da håb om, at der er mere substans i de lovforslag, regeringen allerede har bebudet den fremsætter til januar.

På indholdssiden er det vigtigste nye i L 21, at der bliver flere aktører til at løse integrationsopgaverne, og vi er meget åbne over for, at både ungdomsskoler, højskoler, virksomheder og nabokommuner skal have mulighed for at samarbejde om at løse opgaverne i løbet af integrationsprogrammets løbetid.

I forhold til sprogcentre har vi ikke noget imod flere aktører. Vi har store forventninger til ideen om arbejdspladsdans, men vi ønsker ikke ulige konkurrencevilkår, når det drejer sig om bl.a. udbud, tilsyn, pædagogik og kvalitet i uddannelsen. Vi ønsker ikke konkurrenceforvridning og en ny uddannelsesindustri med kassetækning, som vi har set tidligere på området, med mange små udbydere med tvivlsom kvalitet i uddannelsen.

Det er en god idé at indføre særlig opkvalificerende aktiveringsforløb, som skal føre til ordiner beskæftigelse inden for det erhverv, udlændinge har praktiseret i hjemlandet. Men hvorfor skal reglen kun gælde højtuddannede? Vi mangler bestemt også erhvervsuddannet arbejdskraft lige nu.

Hvad angår reglen om flygtninges ret til en passende bolig inden for 3 måneder, er vi op-